

РЕШЕНИЕ

№ 1259

гр. София, 13.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 13.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на
прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **7996** по описа за
2024 година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от
Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за
административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на М. И. И., подадена чрез адв. К. Д., срещу
решение на Софийския районен съд, НО, 107 състав, постановено по НАХД №
8070/2023г., в частта, с която е потвърдено Наказателно постановление /НП/ №
23-4332-005310 от 30.03.2023г., издадено от началник група в отдел „Пътна полиция
(ОПП)-СДВР.

Според касационната жалба решението на районния съд е неправилно и
незаконосъобразно. Изложени са доводи, че касаторът не е могъл да посети болнично
заведение и да даде кръв, тъй като е бил незаконосъобразно задържан в сградата на
07 РУ – МВР. Оспорват се изводите на районния съд, че самият жалбоподател сам се е
поставил в това положение чрез умишлено възпрепятстване на органите на реда. Искане
се отмяна на решението на районния съд в обжалваната част, съответно отмяна на
процесното наказателно постановление. В съдебното заседание по делото касаторът се
представява от адв. Д., който поддържа касационната жалба.

Ответникът – СДВР – отдел „Пътна полиция“ изразява писмено становище за
неоснователност на жалбата и моли да бъде оставено в сила решението на районния
съд. Не изпраща представител в съдебното заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна. АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ - град, като прецени събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение съгласно чл.218 от АПК, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е допустима.

В потвърдената от СРС част от НП № 23-4332-005310 от 30.03.2023г., на основание чл.174, ал.3, пр. 1 от ЗДвП на касатора М. И. са наложени наказание "глоба" в размер на 2000 лв. и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 24 месеца за това, че на 19.03.2023г., в 23:53ч. в [населено място] по [улица], с посока на движение от [улица]към бул. „Г, М. Д.“, управлявал лек автомобил „БМВ 318“ с рег. [рег.номер на МПС] и срещу блок 30 при извършената му проверка отказал да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“, с фабричен номер 0208. Същият не изпълнил и даденото му предписание за медицинско изследване.

Районният съд е приел, че административнонаказателната отговорност на касатора е законосъобразно ангажирана, тъй като АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съдържат необходимите реквизити, спазени са сроковете по чл.34 от ЗАНН, не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, извършването на нарушението от обективна и субективна страна е безспорно установено и същото е правилно квалифицирано, а наложените административни наказания са определени в предвидения фиксиран размер.

Решението е правилно.

Не са налице пропуски или неправилност в преценката на съда при служебната проверка за законосъобразност на наказателното постановление. Вярно и точно районният съд е установил фактическата обстановка, която в пълна степен се подкрепя от събраните по делото доказателства. За попълването на делото с доказателства съдът е осигурил на страните пълна и равна процесуална възможност да обосноват и докажат защитните си тези. Направил е подробен анализ на събраните доказателства, като въз основа на това е формирал обосновани изводи относно релевантните факти и правилно е приел за осъществен състава на административното нарушение, за което е санкциониран касаторът.

Съгласно административнонаказателната разпоредба на чл.174, ал.3 от ЗДвП водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв.

В случая касаторът е санкциониран за извършено от него нарушение по първата хипотеза – за отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство. Както и районният съд е установил, по делото е безспорно, че касаторът е отказал да му бъде

извършена такава проверка. Подбудите, поради които е извършен този отказ – в случая поради твърдяното съмнение в достоверността на евентуалните резултати от проверката, са без каквото и да било правно значение, поради което и съдът не следва да ги обсъжда.

Също така ирелевентни са доводите, касаещи неизпълнението от страна на касатора на предписанието за медицинско изследване. Преди всичко следва да се посочи, че касаторът е санкциониран за административно нарушение по чл.174, ал.3, пр. 1 от ЗДвП, т.е. за отказа да му бъде извършена проверка с техническо средство, а не за неизпълнението на предписанието за медицинско изследване, което представлява отделен състав на административно нарушение. С оглед на това за съставомерността на деянието, за което касаторът е санкциониран, е достатъчно да бъде доказан отказът за извършване на проверка с техническо средство, което в случая е категорично установено.

Предвид изложеното, не се установява наличието на сочените в жалбата касационни основания за отмяна на решението на СРС и същото следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XIV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решението на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 107 състав, постановено по НАХД № 8070/2023г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: